

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

LXXXVI. Indulg. plen. in festis S. Crucis pro Ecclesiis Monachorum Congreg.
Poloniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

LXXXVI.

Conceditur Indulgentia Plen. Perp. pro Ecclesiis Monachorum Congregationis Polonæ in Festis Inventionis, & Exaltationis S. Crucis.

Hæc Congregatio erecta fuit ab hoc Pontifice Const. ed. 1709. Maji 22. P. 9.

Dat. 6 Junii 1709. An. 9.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christianis fidelibus presentes literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Preces Congregationis.

Concessio præd. indulg.

Clausula.

LXXXVII.

Dat. 5 Oct. 1709. An. 9.

A seculari potestate Mediolanensi editum publicatum fuit 1708. quo prohibebatur translatio, seu transmissio pecuniarum ad Statum Ecclesiasticum.

AD augendam fidelium religionem, & Animarum salutem Cælestibus Ecclesiæ Theauris pia charitate intenti, ac supplicationibus dilectorum filiorum Monachorum Monasteriorum Congregationis Poloniæ Ordinis S. Benedicti sub titulo S. Crucis a Nobis erectæ, & institutæ nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem receptis, qui Ecclesias prædictorum, & aliorum quorumcumque dicti Ordinis Monasteriorum eidem Congregationi Poloniæ in futurum quandocumque canonicè aggregandorum, vel earum aliquam in Inventionis, & Exaltationis ejusdem Sanctæ Crucis festis diebus a primis vespere usque ad occasum solis cujuslibet festi hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum excipatione, & S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus, perpetuis futuris temporibus valituris.

S. 1. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Junii MDCCIX., Pontificatus nostri Anno Nonno.

Declarantur nulla Edictum, & Mandatum a Sæculari potestate in Ducatu Mediolanensi promulgata, ne transferantur pecuniæ ad Statum Ecclesiasticum, & ut sequestrentur fructus Ecclesiastici personarum absentium, cum facultate absolvendi respicientes Archiepiscopo Mediolanensi concessa.

De vi illata immunitati Ecclesiasticæ super fructibus in Ducatu Parmæ, & Placentiæ vide Constit. ed. 1707. Jul. 27. P. 7. Et de eadem re in Regno Neapolis vide Constitutionem sequentem.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

ALias cum ad Apostolatus Nostri notitiam, non sine gravi animi Nostri molestia, pervenisset in Civitate, & Ducatu Mediolanensi, prodidisse a Sæculari potestate Edictum quoddam paulo ante nempe die 20. Martii 1708. editum, quo sub gravissimis pœnis prohibebatur, ne quis cujuscumque status, gradus, & conditionis esset, genus ullum pecuniarum in quavis quantitate, specie, vel moneta e Civitate, ac Ducatu præfatis ad almam Urbem nostram, aliave loca Status Nostri Ecclesiastici deferendarum per se,

vel alios directe, vel indirecte ex quavis causa, seu prætextu, etiam privilegiato extrahere, seu extrahi facere auderet; ac insuper sub eisdem pœnis interdiceretur, ne ullus Campsor, seu alia quælibet persona directe pariter, vel indirecte pecunias prædictas ad effectum illas sive per mandata, sive per literas Cambii, ut vocant ad Urbem, aliave loca Status Ecclesiastici hujusmodi transmittendi, recipere, seu solvi facere ex quacumque causa, seu prætextu, ut supra, etiam privilegiato similiter auderet, seu præsumeret. Simulque Nobis innotuisset, die subsequenti nempe 21. ejusdem mensis Martii in Civitate Mediolanensi prædicta ab eadem seculari potestate itidem prodidisse mandatum, seu Decretum quoddam quo tunc existentem nostro, & Apostolicæ Sedis Economo Generali in Ducatu Mediolanensi hujusmodi auctoritate Apostolica deputato præcipiebatur, ut illico super fructibus, redditibus, & proventibus cujuscumque tandem generis essent, omnium, & quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum in Ducatu præfato a personis extra illum degentibus possessor sequestrum apponeret, fructusque, redditus, ac proventus hujusmodi tam tunc decurros, & non solutos, quam de cætero decurrendos exigeret, ac illos, seu illorum pretium penes personam fidei, & facultatibus idoneam deponeret, neque eos absque prædictæ sæcularis potestatis licentia quovis modo distrahi permetteret; Præterea quacumque pensiones, ac præstationes a quibusvis personis dicti Ducatus quibuscumque personis Ecclesiasticis extra eundem Ducatum, ut præsertim degentibus solvi, seu dari consuevas, similiter sequestro committeret, & ad effectum supra expressum retineret, ac alias, prout in Edicto, ac mandato, seu Decreto supradictis, quorum tenores non approbandi, sed omnino reprobandi animo præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, plenius continetur. Nos probe considerantes, ex edicto, ac mandato, seu Decreto hujusmodi maximum Pontificiæ non minus auctoritatis, quam dignitatis detrimentum nec non manifestam Jurium Ecclesiasticorum subversionem sequi primum quidem, hoc est, statim ac præmissa Nobis innotuerunt, Pastoralis muneris nostri partes quantum implere satagentes per plures literas jussu nostro a dilecto filio nostro Fabricio S. R. E. Presbytero Cardinali Paulino nuncupato Secretario nostro status, tam dilecto pariter filio nostro Josepho ejusdem S. R. E. etiam Presbytero Cardinali Archinto nuncupato Metropolitana Ecclesiæ Mediolanensi ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsuli, quam aliis Venerabilibus Fratribus Episcopis in dicto Ducatu Mediolanensi suas Ecclesias, vel Dioceses habentibus conscriptas edictum, & mandatum, seu Decretum supradictum, tanquam juribus, & rationibus Ecclesiæ manifeste adversantia improbavimus, ipsisque Josepho Cardinali, & Præsuli, ac Episcopis propterea commissimus, & mandavimus, ut contra eos, qui illis exequendis quovis modo se ingerere ausi fuissent, via Juris procederent. Subinde vero per alias binas literas ab eodem Fabricio Cardinale, ac Secretario status tam eidem Josepho Cardinali, ac Præsuli, quam tunc in humanis agentibus bo. me. Jacobo Antonio S. R. E. prædictæ Cardinali Morigia nuncupato, dum vixit Ecclesiæ Papien. ex concessione, & dispensatione paribus Præsuli die 28. Aprilis ejusdem Anni 1708. jussu nostro datas, utrique eorum injunximus, ut non modo iis, qui edictum, ac mandatum, seu Decretum hujusmodi ediderant, seu subscriperant, sed etiam aliis omnibus, qui pro illorum editione, promulgatione, seu forsitan etiam executione, auxilium, consilium, favorem, aut operam quovis modo præstitissent,

Item Mandatum de sequestro fructuum, & pensionum Ecclesiasticorum absentium a Ducatu Mediolanensi.

Datis Literis 1708. ad Ordinarios in d. Ducatu improbatæ fuisse memorata Edictum, & Mandatum, necnon ipsi injunctum, ut de jure procederent contra executores.

Item aliis literis mandatum fuit Præsulibus Mediolan. & Papien. ut denunciantem censuras, & pœnas in violatores Sacrorum jurium, atque ab Imperatore auxilium peterent.

quorum-